

Herman en Cora Labberté - Hoedemaker

Laudatio Zilveren Anjer

Koninklijk Paleis Amsterdam, 28 mei 2019

Meneer en mevrouw Labberté-Hoedemaker, eind november 2016 vond het afscheidsconcert van uw fonds plaats. In de Martinikerk in Groningen speelde het Kamerorkest van het Noorden speciaal voor u, uit dankbaarheid voor uw grootse betekenis voor muzikale talenten en ook voor het jonge orkest zelf: het was er niet geweest zonder úw vrijgevigheid.

Zonder uw generositeit was er zo véél niet geweest. Uw oprechte liefde voor muziek heeft geresulteerd in een vruchtbaar mecenaat dat schitterende sporen heeft nagelaten.

U schonk concertvleugels aan de Oosterpoort in Groningen en Museum de Buitenplaats in Eelde, zodat het concertplekken werden waar jonge musici konden optreden. U riep de Labberté-Hoedemaker Prijzen in het leven, die jaarlijks worden uitgereikt aan uitblinkers tijdens het Peter de Grote Festival. Maar bovenal konden tientallen studenten, vooral van het Prins Claus Conservatorium in Groningen, rekenen op uw onvoorwaardelijke steun. U sponsorde bijvoorbeeld de opleidingskosten of de aanschaf van instrumenten.

Vier warme handen die een duw in de rug van deze musici gaven, over financiële hobbels heen, als de handen van zorgzame ouders die een eenjarige helpen om de eerste stapjes te zetten. Klaar om de wereld in te gaan, en het leven te ontdekken. Uw mecenaat viel op door de zeer grote betrokkenheid die u beiden toonde. Met elke student, veelal uit het buitenland, bouwde u een persoonlijke relatie op, een bijzondere verbintenis voor het leven. Trouw was u aanwezig bij masterclasses, festivals en concerten, van Apeldoorn tot Schiermonnikoog, om uw talenten aan te moedigen.

Teodora Nedyalkova* – we hebben haar hier zojuist zien spelen - is een van uw protegés. De Bulgaarse celliste kon met uw hulp op het Prins Claus Conservatorium tot bloei komen. Teodora staat aan de basis van het Kamerorkest van het Noorden, is inmiddels veelvuldig onderscheiden met prijzen en treedt op in grote Europese concertzalen. “Wat ik nu ben, zou niet gelukt zijn zonder de continue steun die zij me hebben gegeven”, zegt zij over uw onmisbare rol. “Ik heb veel waardering voor het enthousiasme waarmee zij mij tot op de dag van vandaag stimuleren. Want voor een buitenlandse student is niets belangrijkers dan te voelen dat je een tweede familie hebt gevonden die in jou gelooft.”

Dat familiegevoel, meneer en mevrouw Labberté, bood u soms ook thuis: voor enkele studenten uit Oost-Europa stelde u de deuren van uw huis gastvrij open. Talenten die op jonge leeftijd van ver naar het conservatorium in Groningen kwamen om hun muzikale roeping te vervolgen en hun geluk te beproeven. U maakte hen wegwijs in de Nederlandse samenleving, luisterde als het even tegenzat, en lachte mee bij vrolijke avonturen. Diepe bewondering voelde u voor hun tomeloze ambities, dat zij alles op alles zetten om hun gaven te verzilveren, hoe moeilijk de omstandigheden soms ook waren.

Diezelfde gedrevenheid kenmerkt u beiden. U, mevrouw Labberté, de energieke en drijvende kracht, en u, meneer Labberté, die de grote lijnen in het oog hield. Een harmonieuze samenwerking als patronen van veelbelovende talenten in de klassieke muziek.

U bent mecenasen in ruste. Maar voorlopig is de continuïteit van uw mecenaat gewaarborgd door een laatste grote schenking waardoor onder meer de Labberté-Hoedemaker Prijzen nog de komende jaren kunnen worden uitgereikt.

Er is eindelijk tijd om terug te blikken. Wat moet het een mooie en geruststellende gedachte zijn, dat op allerlei plekken in de wereld uw pupillen van zich laten horen. Dankzij uw liefdevolle schenkingen konden zij hun dromen najagen. En met uw formidabele fonds heeft u de samenleving ook nog eens prachtige muziek cadeau gedaan. We kunnen niet genoeg benadrukken hoe onmisbaar mensen zoals u zijn, meneer en mevrouw Labberté, gul en onbaatzuchtig. Alle lof is voor u. Het is ons een groot genoegen u de Zilveren Anjer toe te kennen.